Redacția și administrația: str. Vasile Conta nr. 16, tel. 11.10.05, interurban 72 și 286. Telex sportrom buc. 180.

PROLETARI DIN TOATE ȚĂRILE, UNIȚI-VĂ!

sportul

4 pagini 30 bani

Anul XXV — Nr. 597 (6031) ZIAR AL CONSILIULUI NAȚIONAL PENTRU EDUCAȚIE FIZICĂ ȘI SPORT Luni 7 iulie 1969

CEA MAI TÎNĂRĂ GENERAȚIE DE ATLEȚI ȘI-A DESEMNAT CAMPIONII

SIBIU, 6 (*prin telefon*). Timp de două zile stadionul Metalul, situat în minunatul decor al parcului „Sub arini", a trăit freamătul unei uriașe revărsări a tinereții. Peste 500 de atleți și atlete de categoria a III-a (copii), s-au întrecut pentru titlurile de campioni pe anul 1969. Înainte însă de a vă înfățișa rezultatele, se impun cîteva scurte constatări. În primul rînd este de subliniat faptul că, față de anii trecuți, numărul participanților a crescut. De asemenea, ca un fapt îmbucurător, vom semnala că s-a realizat o îmbunătățire a selecției. Din păcate aceste aspecte pozitive nu s-au reflectat și în obținerea unor rezultate superioare. Aceasta din două motive: mai întîi întrecerile au fost influențate de starea proastă a pistei și, apoi, concurenții au fost suprasolicitați anterior în diferite alte întreceri (campionatul juniorilor mici, pentatlonul școlar, diferite competiții interjudețene).

Se poate afirma totuși că cea mai mare parte a profesorilor de educație fizică, antrenori la secțiile de atletism din țară, au pornit pe un drum bun, ceea ce ne îndrep-

ILIE IONESCU
coresp. principal

(*Continuare în pag. a 2-a*)

VASILE BURLACU a încheiat cu o splendidă victorie „CUPA BUCUREȘTI"

● ROMÂNII AU CÎȘTIGAT ÎNTRECEREA LA URMĂRIRE PE ECHIPE ● FORMAȚIA OLANDEI — PRIMUL LOC ÎN ÎNTRECEREA PE NAȚIUNI ● LA TANDEM, VICECAMPIONII OLIMPICI ȘI-AU CONFIRMAT VALOAREA

După o baie de soare de 5 ore (extraordinară „îndemînare" au arbitrii noștri în a lungi concursurile !), un public numeros a putut aplauda echipa care a cucerit în acest an „Cupa București". După 3 zile de concurs, trofeul a fost atribuit reprezentativei Olandei, în a cărei componență s-au aflat veritabiliași ai velodromului (Jan Janssen, Lijn Loevesijn, Anton Werner) și care a dovedit o excelentă omogenitate. Salvîndu-se în extremis cu proba de semifond (adițiune de puncte), pistarzii noștri au ocupat un loc II onorabil, dacă ținem seama de faptul că au lăsat în urma lor formații redutabile, cum sînt acelea ale R.D. Germane, Danemarcei și Uniunii Sovietice.

Ultima zi de concurs a avut în program probe de mare spectacol: urmărire pe echipe, tandem, italiană, adițiune de puncte. Spectatorii au fost interesați îndeosebi de întrecerea de la tandem. Dar frații Negoescu n-au confirmat victoria de anul trecut de la Sofia. Ei au fost întrecuți de cuplul din R.D. Germană, cuplu care se constituise în ziua concursului ! În întrecerea cu vicecampionii olimpici, pistarzii olandezi, doi aspiranți la participarea la C.M., s-au comportat neregulamentar și doar clemența juriului i-a salvat de la descalificare. Repetarea seriei a dus la victoria perechii olandeze. Singura victorie obținută de frații Negoescu a fost aceea din seria cu echipa Danemarcei.

Urmărirea pe echipe ne-a adus, în schimb, reale satisfacții. Pentru ele merită felicitări atît sportivii cît și antrenorii. Cicliștii noștri au cîștigat primul loc și, cu toate că performanțele înregistrate nu s-au situat la nivelul exigențelor, ei merită atenția federației. În cursa italiană, în seria cu Olanda, formația noastră a capotat pentru că lui Paul Soare i-a ieșit piciorul din ratrapă. Rupînd echipa în două (P. Soare nu cunoaște regulamentul și n-a știut că o defecțiune se anunță prin ridicarea mîinii) insuccesul a fost clar. A cîștigat reprezentativa Danemarcei, care a cucerit astfel „punctul de onoare", singura sa victorie. În fine, adițiunea de puncte i-a prilejuit lui Vasile Burlacu o triumfală reintrare pe pistă. El a jude-

Hristache NAUM
Neagoe MARDAN

(*Continuare în pag. a 2-a*)

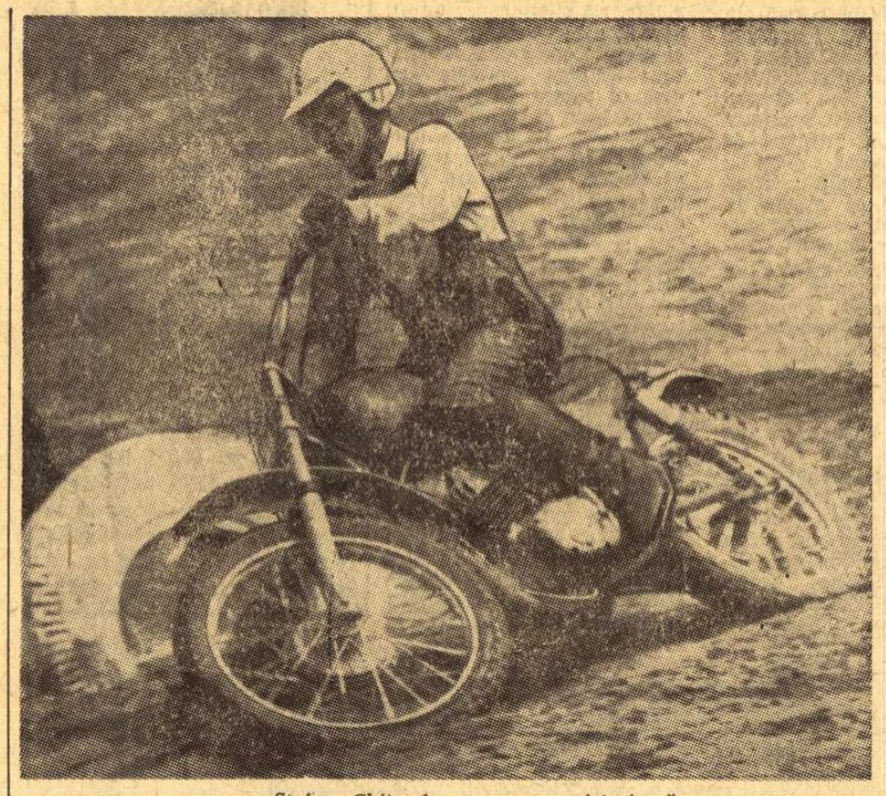

Ștefan Chițu în manșa sa victorioasă
Foto: N. DRAGOȘ

PE TRASEUL DE LA PANTELIMON

„CAVALCADA" MOTOCICLETELOR...

Echipa României conduce în Balcaniada de motocros

Bucurîndu-se de condiții favorabile, întrecerile etapei a doua a Balcaniadei de motocros au prilejuit un succes în ansamblu, un mare succes al alergătorului bulgar *G. Serafimov* și o victorie dificilă, dar meritată a echipei noastre, în clasamentul pe națiuni.

Alergătorii bulgari au acționat cu maximum de energie, dînd astfel semnalul marii bătălii, încă din momentul primului start. Cei peste 5 000 de spectatori au asistat cu satisfacție la una dintre cele mai convingătoare manifestări de curaj și îndemînare. Viraje în pantă, trambuline, contrapante, „cocoașe" și alte obstacole naturale, cu diferențe de nivel pînă la 20 m, au fost unitățile de măsură ale calităților și pregătirii participanților la această „cavalcadă" a motocicletelor. Sportivii bulgari s-au simțit ca acasă, alergînd ca și cum ei s-ar fi antrenat mai mult pe acest dificil traseu. Doar *Ștefan Chițu*, excelent în prima manșă, *Cristian Dovids* și, în mai mică măsură, *Otto Stephani* au fost la înălțimea valorosilor lor adversari.

Dar, pentru a vă face o imagine mai clară, iată o trecere în revistă a celor mai importante aspecte ale întrecerii motocrosiștilor (clasa 250 cmc) din Bulgaria, Iugoslavia și România.

MANȘA I. Ștefan Chițu, cu explozia-i recunoscută din start, preia conducerea și se detașează de la un tur la altul. La jumătatea cursei, situația era următoarea: Șt. Chițu, B. Țvetkov, C. Dovids, G. Serafimov, I. Sekurinov, O. Stephani, C. Coman, V. Manolov, C. Goran. Bătălia pentru obținerea unui loc mai bun dezvoltă, în continuare, dispute de maximă încordare, în timpul cărora o mică neatenție la un viraj face ca Țvetkov să se rostogolească și astfel să piardă teren prețios. Ordinea sosirii: *1. Șt. Chițu, 2. C. Dovids, 3. G. Serafimov*

Tr. IOANIȚESCU

(*Continuare în pag. a 2-a*)

Forța sentimentului

Pornesc de la faptul că în recentul Tur al României, la Arad, etapa a fost cîștigată de un alergător originar din acest oraș.

Nu e primul caz cînd, mai ales în competițiile cicliste, concurenții aflați undeva spre mijlocul clasamentului, sau chiar la periferia lui, se autodepășesc într-un moment în care un mobil afectiv îi determină.

De unde vine oare această uimitoare energie? De unde irumpe puterea care sub învelișul material nici nu se bănuiește?

Fără îndoială există undeva în adîncul ființei umane o zonă, un spațiu, o terra încă nu deajuns de cunoscută — de unde mușchii, nervii, sistemele și organele își pot dobîndi resurse, calități, posibilități mult peste cele obișnuite.

Fără îndoială, există în subteranele personalității, o magmă fluidă, incandescentă și clocotitoare, capabilă uneori să transforme un anonim și liniștit munte într-un teribil copleșitor și dezlănțuit Vezuviu.

Sîntem obișnuiți să nu ne mai mire victoriile obținute de echipe modeste, pe terenurile proprii, în fața unor teamuri celebre. Indivizi blînzi ca niște mielușei și victime sigure pe terenurile străine, se bat ca leii și înving pe terenurile lor. Avantajul terenului pulverizează uneori diferențe de clasă, onulează disproporții de valoare, contrabalansează echilibre considerate instabile.

Încremeniți în tiparele teoretice, în filozofia dogmatică a pregătirii fizice, tehnice, oare nu neglijăm aspectul acela delicat, sfera afectivității, fărîma aceea din așa-zisa pregătire morală și de voință, care se numește — sau s-ar putea numi — sentiment?

Un prieten medic sportiv, pe care de altfel îl apreciez, îmi spunea odată: „Nu cred în pregătirea morală și de voință. E numai un plus sau un minus de pregătire fizică". Să fie oare tocmai așa? Personal, nu pot să fiu de acord.

Activitatea sportivă de performanță să fi devenit oare atît de științific-ermetică încît gîndul la țară, la culorile patriei, la surîsul mamei, la ochii iubitei, la glasul prietenilor, la aerul locurilor cunoscute să nu mai conteze în crîncena luptă pentru victorie?

Atunci cum se explică vraja aproape hipnotică a cuvîntului ACASĂ, care toarnă kilograme forță în pumni, dă clarviziune gîndirii, precizie șuturilor și aripi pașilor?

Poate că importanța zonei calde despre care vorbeam e încă incomplet cunoscută și exploatată.

Povestea cu David și Goliath să fie o simplă legendă biblică? Chiar dacă este așa, forța acestui simbol și semnificația lui are profunde implicații contemporane.

Dorin ALMAȘAN

Tandemul vicecampionilor olimpici Jan Janssen — Lijn Loevesijn rulează implacabil spre... locul I
Foto: V. BAGEAC

HANDBALISTELE ROMÂNCE AU CÎȘTIGAT „TROFEUL ZAGREB"

BELGRAD, 6 (*prin telefon*). Sîmbătă au continuat meciurile din cadrul „Trofeului Zagreb" la handbal feminin. Selecționata României a întîlnit în localitatea Koprivnița reprezentativa Iugoslaviei. De data aceasta tinerele jucătoare din România nu au repetat excelenta demonstrație de virtuozitate din meciul cu U.R.S.S. Pe de altă parte, jucătoarele iugoslave au realizat una dintre cele mai bune partide ale lor din actuala ediție a tradiționalei competiții. Scorul întîlnirii: Iugoslavia — România 13—11 (8—4). Pentru echipa României au înscris Soș 2, Arghir 2, Neghină 1, Ilie 2, Dobîrceanu 1 și Micloș 3.

Deși învinsă în ultima întîlnire, echipa României a ocupat locul I avînd la activ 4 victorii și o singură înfrîngere.

În celelalte întîlniri: U.R.S.S. — Polonia 13—12, Ungaria — Selecționata orașului Zagreb 22—9.

Ivo GORAN

Echipa „UNIVERSITATEA" Cluj, campioană națională de juniori pe anul 1969: (în rîndul de sus, de la stînga la dreapta) Negrea, Jelciu, Poraczki, Codreanu, Revesz, Gall, Jucan, Mihai Munteanu, Ștefan, *antrenorul secund* Vasile Băluțiu; *(jos):* Zsiga, Mureșan, Dobra II, Ion Munteanu, Kallo, Marcu, Coca. *Din fotografie lipsește antrenorul principal* Andrei Sepci
Foto: Eugen BOGDAN

ECHIPA DE JUNIORI „U" CLUJ - CAMPIOANĂ MERITUOASĂ A ȚĂRII LA FOTBAL

„U" CLUJ — POLITEHNICA IAȘI 1—0 (0—0)

Dinamism, spectaculozitate, angajament bărbătesc (uneori, din păcate, prea bărbătesc), un gol copilăresc căzut din senin, iată caracteristicile dominante ale finalei campionatului de juniori al României.

Mai norocoși, dar și mai buni fotbaliști, juniorii clujeni au repurtat victoria la capătul unei partide desfășurată într-o dramatică tensiune din primul pînă în ultimul minut de joc.

Finala a avut un demaraj foarte rapid, cele două echipe angajîndu-se cu maximă decizie în repetatele sprinturi pe cele două fronturi de atac.

Chiar de la început se desenează cu distincție două stiluri specifice de joc: „U" Cluj se arată adepta pasei scurte, a un—doi-urilor dublate, cu schimbări derutante de direcție, în timp ce echipa ieșeană cultivă pasa britanică, lungă, cu angajări în adîncime a vîrfurilor de atac.

Fiecare manieră de joc își arată avantajele, sporul elementului constructiv care caracterizează evoluția clujenilor fiind compensat de periculozitatea contraatacurilor fulgerătoare rezultate din deschiderile lungi ale ieșenilor.

Spre sfîrșitul primei reprize, scorul este pe cale de a fi deschis, dar portarul ieșean Iordache are o intervenție superbă în min. 35 — salvînd o minge din păianjen — iar în min. 39 atacantul Politehnicii — Amarandei, șutează de la numai 7 m în golkeeperul clujean Ștefan.

Echilibrul general al partidei este rupt în min. 47, cînd clujeanul Coca profită de o greșeală copilărească a apărării ieșene — fundașul Grigore și portarul Iordache evită să intervină la minge — la

(*Continuare în pag. a 3-a*)

Brașov, 6 (prin telefon, de la trimisul nostru). Stadionul Tineretului, timp frumos, teren bun, 2 000 spectatori, a marcat Coca (min. 47).

„U" CLUJ (Antrenori A. Sepci, V. Băluțiu): Ștefan — Revesz, Jelciu, Porațchi, Codreanu, M. Munteanu, Mureșan, Jucan, Kallo, I. Munteanu, Coca.

POLITEHNICA IAȘI (Tr. Iordache, M. Bîrzan): Iordache — Ionescu (min. 65 Neagu), Grigore, Hanceriuc, Grierosu, Sofian, Anton, Bîrzan (min. 41 Gheorghiu), Ailoaie, Dănilă, Amarandei.

A arbitrat bine G. Pop — Brașov.

Un joc bun și România — Cuba 55—50 la baschet (f)

Foarte bine a jucat aseară reprezentativa feminină de baschet a țării noastre în cea de a treia întîlnire susținută în compania selecționatei Cubei și, ca urmare, a cucerit victoria cu scorul de 55—50 (35—27), după o partidă în care a condus de la cap la cap, uneori la diferențe apreciabile (min. 13: 26—11, min. 23: 41—27). Oaspetele, fără a se descuraja în nici un moment și cu Skeete în vervă deosebită, au ripostat permanent, iar spre sfîrșit, profitînd și de o serie de atacuri ratate de baschetbalistele românce, s-au apropiat pînă la 3 puncte. Era însă prea tîrziu. Ce ne-a bucurat mai mult a fost faptul că antrenorii noștri au folosit și jucătoare de rezervă, dintre care Szabados s-a comportat excelent, aducînd, alături de titularele Savu și Racoviță, un aport consistent la realizarea succesului.

Au înscris: Diaconescu 2, Szabados 14, Ciocan 8, Savu 12, Racoviță 19 pentru România, respectiv Obregon 2, Cartaya 3, Reynoso 8, Jova 9, Skeete 21, Lugones 2, Borrero 5. Au arbitrat bine C. Negulescu și A. Berger. (*D. ȘT.*).

CAIACIȘTII ȘI CANOIȘTII DE LA DINAMO

DE ZECE ORI ÎNVINGĂTORI!

Ieri, bătrînul Snagov, gazdă ospitalieră a atîtor competiții nautice, a consemnat în carnetul lui cu victorii încă 5 locuri întîi obținute de sportivii dinamoviști bucureșteni. Apoi, după ce a adăugat și cele cinci curse cîștigate sîmbătă de elevii lui Huțan în prima zi a întrecerilor, a cerut discret totalul probelor disputate în acest triunghiular internațional de caiac-canoe. Adică, în două zile de concurs, în două dimineți de pasionante sprinturi pe apă, la care au participat echipaje de la Dozsa Budapesta, o selecționată a cluburilor Dinamo din U.R.S.S. și, bineînțeles, clubul sportiv Dinamo din Capitală. Numărul probelor fiind de 12, a reieșit că sportivii din șoseaua Ștefan cel Mare au pierdut două, obținînd victoria în celelalte 10 !

Într-adevăr, prezentîndu-se foarte bine, așii caiacului și canoei noastre — Covaliov, Vernescu, Patzaichin, Sciotnic și ceilalți — au dominat această mică dinamoviadă, impunîndu-se în fiecare probă. Excepție au făcut doar fetele (și numai caiacul de simplu și caiacul de dublu) care, deși evoluînd destul de „bărbătește", nu au obținut, totuși, victorii.

Filmul celei de a doua zi a întrecerilor nu este atît de palpitant. Aceasta, din pricina încrederii, a siguranței cu care sportivii noștri evoluează în concursuri. Au existat însă și unele temeri. În cursa de K 2 1 000 m, de pildă, alături de sportivii noștri au luat startul, printre alții, un vicecampion olimpic și un campion mondial — maghiarii Timar și Fabian. Sciotnic, însă, cu Vernescu nu au cedat nici un moment conducerea cursei, învingînd într-o manieră categorică. Desigur, este greu să caracterizezi comportarea unor olimpici: Covaliov și Patzaichin. Și nu din alt motiv, ci pentru simplul fapt că băieții aceștia cîștigă întotdeauna. O garanteză: de cînd sînt amîndoi în barcă, adică de aproape

Vasile TOFAN

(Continuare în pag. a 4-a)

Și ieri, campionul olimpic Ivan Patzaichin a fost imbatabil, învingînd detașat în probele la care a concurat (simplu și dublu), împreună cu Serghei Covaliov.
În foto: canoea lui Patzaichin în prim planul probei de simplu 1000 m.
Foto: T. MACARSCHI